

แบบเสนอร่างพระราชบัญญัติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 สำนักงานเลขาธิการสภา
 สำนักงานเลขาธิการสภา
 เลขรับ 7998
 วันที่ 11 ส.ค. 2559
 เวลา 12.48 น

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ พ.ศ. ....

พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ด้วยข้าพเจ้าและคณะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้มีรายชื่อท้ายนี้ ขอเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ พ.ศ. .... พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
 และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาตามรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย
 ที่แนบมาพร้อมนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเอก

ผู้เสนอ

(พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หมายเลข ๑๖๒

ผู้ร่วมเสนอ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ พ.ศ. ....

๑.
 (นายศิริพล มงคลเมธปวงวิมล)
 หมายเลขสมาชิก 139 ✓

๒.
 (นายพงษ์กร ศรีชนะชัย)
 หมายเลขสมาชิก 069 ✓

๓. พล.ต.ท.
 (นายอนันต์ มงทังสี)
 หมายเลขสมาชิก ๑๒๗ ✓

หมายเลขสมาชิก 194 ✓

กลุ่มงานนิติคดี
 วันที่ ๑๑ / ๑๑ / ๕๕
 เวลา ๑๓.๕๕ น.
 สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 วันที่ ๑๑ / ๑๑ / ๕๕
 เวลา ๑๓.๕๑ น.
 สำนักการประชุม

ผู้ร่วมเสนอ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ พ.ศ. ....

๕. ศพรักษ์ งามสวัสดิ์
(.....)
หมายเลขสมาชิก 168 ✓

๖. พ.ศ. ก. ส กัญจนมณฑ
(.....)
หมายเลขสมาชิก 916 ✓

๗. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 208 ✓

๘. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 208 ✓

๙. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 174 ✓

๑๐. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 049 ✓

๑๑. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 216 ✓

๑๒. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 153 ✓

๑๓. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 198 ✓

๑๔. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 125 ✓

๑๕. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 163 ✓

๑๖. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 104 ✓

๑๗. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 142 ✓

๑๘. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 145 ✓

๑๙. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 146 ✓

๒๐. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 146 ✓

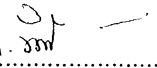
๒๑. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 146 ✓

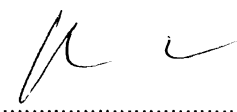
๒๒. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 146 ✓

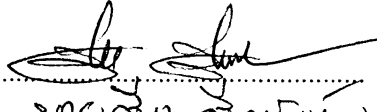
๒๓. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 146 ✓

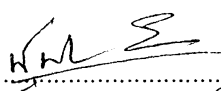
๒๔. พ.ศ. ๕/๕๐๖
(.....)
หมายเลขสมาชิก 146 ✓

ผู้ร่วมเสนอ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ พ.ศ. ....

๒๑. .....
(..... นิตยา นฤนงศ์ .....)
หมายเลขสมาชิก ๒๐๖ ✓

๒๒. .....
(..... อานนท์ อรรถพันธ์ .....)
หมายเลขสมาชิก ๑๙๘ ✓

๒๓. .....
(..... สมัยทิมา สมนานนท์ .....)
หมายเลขสมาชิก ๑๖๔ ✓

๒๔. .....
(..... ศุภมาส อมรวิมล .....)
หมายเลขสมาชิก ๖๘ ✓

๒๕. .....
(..... เฉลิมเกียรติ ไชยพันธ์ .....)
หมายเลขสมาชิก ๑๓๗ ✓

๒๖. ....
(.....)
หมายเลขสมาชิก .....

๒๗. ....
(.....)
หมายเลขสมาชิก .....

๒๘. ....
(.....)
หมายเลขสมาชิก .....

๒๙. ....
(.....)
หมายเลขสมาชิก .....

๓๐. ....
(.....)
หมายเลขสมาชิก .....

๓๑. ....
(.....)
หมายเลขสมาชิก .....

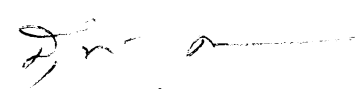
๓๒. ....
(.....)
หมายเลขสมาชิก .....

๓๓. ....
(.....)
หมายเลขสมาชิก .....

๓๔. ....
(.....)
หมายเลขสมาชิก .....

๓๕. ....
(.....)
หมายเลขสมาชิก .....

๓๖. ....
(.....)
หมายเลขสมาชิก .....

คณะกรรมการเฉพาะกิจ

(.....)
สำนักพิมพ์ .....
11 ๑๐ ๒๕

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

เหตุผล

โดยที่ ธุรกิจแฟรนไชส์ในประเทศไทยมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่องทั้งจากการประกอบธุรกิจภายในและต่างประเทศ แต่ปัจจุบันการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจประเภทนี้ในประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายบังคับใช้โดยตรง นอกจากนี้กฎหมายทั่วไปที่มีอยู่ก็ไม่อาจกำกับดูแลธุรกิจนี้ได้เพียงพอ จึงควรกำหนดให้มีกฎหมายกำกับดูแลการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อกำหนดมาตรฐานการดำเนินธุรกิจให้มีประสิทธิภาพคุ้มครองผู้ประกอบการให้ได้รับความเป็นธรรม และทำให้ธุรกิจแฟรนไชส์เติบโตอย่างเป็นระบบ อีกทั้งเพื่อรองรับการเปิดตลาดสู่ประชาคมโลก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์
พ.ศ. ....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ตามที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“แฟรนไชส์” หมายความว่า

(๑) การประกอบธุรกิจที่บุคคลหนึ่งเรียกว่า แฟรนไชส์ซอร์ตกลงให้บุคคลอีกคนหนึ่ง
เรียกว่าแฟรนไชส์ซีประกอบธุรกิจโดยใช้รูปแบบ ระบบ ขั้นตอนและสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของตน
หรือที่ผู้ให้สิทธิในการประกอบธุรกิจมีสิทธิที่จะให้ผู้อื่นใช้เพื่อประกอบธุรกิจภายในระยะเวลาหรือเขตพื้นที่ที่
กำหนด และการประกอบธุรกิจนั้นอยู่ภายใต้การส่งเสริมและควบคุมตามแผนการดำเนินธุรกิจของผู้ให้สิทธิ
ในการประกอบธุรกิจ และผู้รับสิทธิในการประกอบธุรกิจมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้ให้สิทธิ
ในการประกอบธุรกิจ

(๒) การประกอบธุรกิจอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“แฟรนไชส์ซอร์” หมายความว่า บุคคลผู้ซึ่งให้สิทธิในการประกอบธุรกิจที่ซื้อสิทธิในการนำสินค้า
หรือบริการมาขายแก่ผู้รับสิทธิในการประกอบธุรกิจ รวมถึงผู้รับสิทธิในการประกอบธุรกิจที่มีสิทธิในการให้สิทธิ
ประกอบธุรกิจนั้นแก่ผู้อื่นได้ด้วย

“แฟรนไชส์ซี” หมายความว่า บุคคลผู้ซึ่งได้รับสิทธิในการประกอบธุรกิจที่ซื้อสิทธิในการนำสินค้า
หรือบริการมาขายจากผู้ให้สิทธิในการประกอบธุรกิจ

“ทรัพย์สินทางปัญญา” หมายความว่า ทรัพย์สินทางปัญญาตามที่กฎหมายรับรองและ/
หรือคุ้มครองสิทธิไว้และให้หมายความรวมถึงทรัพย์สินทางปัญญาอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“การประกอบธุรกิจ” หมายความว่า การประกอบการค้า การบริการหรือกิจการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า ความรวมถึงประโยชน์อย่างอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงินด้วย

“การเปิดเผยข้อมูล” หมายความว่า การใดๆ ซึ่งแฟรนไชส์เซอร์มีหน้าที่เปิดเผยให้แฟรนไชส์ซีทราบเพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจของแฟรนไชส์เซอร์และให้หมายความรวมถึงการฝึกอบรม การทดลองปฏิบัติงาน และการอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องและจำเป็นด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามอบหมาย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกระเบียบหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์” ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่งได้แก่ อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา อธิบดีกรมการค้าภายใน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๓) กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับธุรกิจแฟรนไชส์ จำนวนสองคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์โดยหนึ่งในนั้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันนิติศาสตร์

ให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็นกรรมการและเลขานุการ และแต่งตั้งข้าราชการกรมพัฒนาธุรกิจการค้าอีกหนึ่งคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ในการแต่งตั้งกรรมการตาม (๓) ให้บรรดาสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับธุรกิจแฟรนไชส์ เสนอชื่อผู้ที่สมควรต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้งทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการเสนอชื่อบุคคลให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ให้กรรมการตามมาตรา ๖(๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี โดยให้กรรมการตามแต่ละอนุมาตราในมาตรา ๖(๓) และ (๔) จำนวนหนึ่งคนสลับออกจากตำแหน่งทุกสองปี สำหรับในรอบสองปีแรกให้ใช้วิธีจับสลาก ส่วนปีหลังๆ ให้กรรมการที่อยู่ในวาระนานที่สุดเป็นผู้ต้องออก

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจะพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เข้าร่วมประชุมห้าครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (๗) รัฐมนตรีให้ออกเพราะไม่สุจริตหรือบกพร่องต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๙ ในการประชุมคณะกรรมการถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะนโยบายและแผนการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบธุรกิจแพรนไชส์ต่อรัฐมนตรี
- (๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง
- (๓) ออกประกาศ หรือระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับมาตรการในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจแพรนไชส์
- (๔) กำกับดูแลและติดตามสอดส่องพฤติการณ์ในการประกอบธุรกิจแพรนไชส์

(๕) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์ในการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ต่อรัฐมนตรี

(๖) พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากแฟรนไชส์ซอร์และแฟรนไชส์ซีที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม รวมทั้งการพิจารณาอนุมัติให้มีการดำเนินคดีกับแฟรนไชส์ซอร์ที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรมแทนแฟรนไชส์ซี

(๗) พิจารณาให้ข้อเสนอแนะ แจ้ง โฆษณาหรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ของแฟรนไชส์ซอร์ที่ไม่ได้มาตรฐานหรือไม่มีคุณสมบัติหรือมีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายในวงการธุรกิจแฟรนไชส์

(๘) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๒ คำสั่งไม่รับเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนตามมาตรา ๑๙ วรรคสองคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนตามมาตรา ๒๓ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ หรือคำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๓๙ ของนายทะเบียน

(๙) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๐ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็นหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๔ ให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการส่งเสริมและกำกับดูแลการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

(๒) ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ตามมาตรา ๑๘ และงานอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ

(๔) ติดตามสอดส่องพฤติกรรมในการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์เพื่อให้มีการปฏิบัติการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) รับเรื่องร้องเรียนจากแฟรนไชส์ซอร์และแฟรนไชส์ซีที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ทำการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างแฟรนไชส์ซอร์กับแฟรนไชส์ซี และเสนอเรื่องที่เหมาะสมดำเนินคดีแทนแฟรนไชส์ซีให้คณะกรรมการพิจารณา

(๖) กำกับดูแลข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำเนินคดีแทนผู้รับสิทธิในการประกอบธุรกิจตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติให้ดำเนินคดีตามมาตรา ๑๐ (๖) หรือดำเนินคดีแทนผู้รับสิทธิในการประกอบธุรกิจในศาลตามมาตรา ๑๐ (๖)

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แฉงข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชีทะเบียนเอกสารหรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์หรือผู้ประกอบธุรกิจอื่นในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือตรวจดูเอกสาร หรือหลักฐานเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการ อนุกรรมการ นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

มาตรา ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ในราชอาณาจักรจะต้องได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นขอจดทะเบียน การรับจดทะเบียนการแก้ไขข้อมูลทางทะเบียน การยกเลิกหลักฐานการจดทะเบียน การกำหนดแบบการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ แฟรนไชส์ซอร์ต้องยื่นแบบการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการและหลักฐานประกอบการจดทะเบียนดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อประเภทของธุรกิจแฟรนไชส์

(๒) ที่ตั้งของธุรกิจแฟรนไชส์

(๓) ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ด้วยตนเองโดยมีสาขาอย่างน้อยสองสาขา ไม่น้อยกว่าสองปี และธุรกิจมีกำไรติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองรอบปีบัญชีก่อนวันที่ยื่นจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ ทั้งนี้ การแสดงหลักฐานทางผลกำไรของธุรกิจให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

(๔) ผู้ยื่นขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์จะต้องเป็นเจ้าของหรือมีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปให้ผู้อื่นใช้ในการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ได้

(๕) มีคู่มือการปฏิบัติงานตามมาตรา ๓๒

(๖) ต้นแบบสัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ให้เป็นไปตามมาตรา ๒๗ โดยระบุข้อห้ามที่จะใช้บังคับกับแฟรนไชส์ซีในสัญญา

(๗) แผนการดำเนินธุรกิจที่แฟรนไชส์ซอร์จะใช้ในการส่งเสริมและควบคุมการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

(๘) หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ใช้ในการชักชวนหรือโฆษณาให้ผู้อื่นเข้าร่วมทำธุรกิจตามมาตรา ๒๕

(๙) เอกสาร และหลักฐานอื่นๆ ตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด ผู้ให้สิทธิในการประกอบธุรกิจจะต้องแจ้งแก้ไขข้อมูลทางทะเบียนตามวรรคหนึ่งให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

มาตรา ๒๐ ผู้ยื่นขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์จะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์กรณีเป็นบุคคลธรรมดา และกรณีที่เป็นนิติบุคคลต้องเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย หรือนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศและได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

(๒) มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรได้เป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เคยต้องโทษตามคำพิพากษาหรือถูกเปรียบเทียบปรับในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน

(๖) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ตามพระราชบัญญัตินี้ ในระยะเวลาสามปีก่อนวันยื่นขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

(๘) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้จดทะเบียน กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวในวรรคหนึ่ง และไม่เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลซึ่งเคยต้องโทษตามคำพิพากษาหรือถูกเปรียบเทียบปรับ หรือถูกเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่พ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน

มาตรา ๒๑ หากมีการทำสัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ ซึ่งแฟรนไชส์ซอร์ไม่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และได้ให้สิทธิแก่แฟรนไชส์ซีในราชอาณาจักร แฟรนไชส์ซอร์จะต้องนำสัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์นั้นมาจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดมิฉะนั้นสัญญาดังกล่าวจะไม่สามารถฟ้องบังคับได้ตามกฎหมาย

นายทะเบียนอาจสั่งให้ผู้จดทะเบียนตามวรรคหนึ่งแปลเอกสารหรือหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับการขอจดทะเบียนที่เป็นภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย

บทบัญญัติตามมาตรา ๑๙ (๒) และมาตรา ๒๐ มิให้ใช้บังคับกับการจดทะเบียนของแฟรนไชส์ซอร์
ที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อใช้ประกอบการจดทะเบียนตามมาตรา

มาตรา ๒๒ การอนุญาตให้แฟรนไชส์ซอร์ตามพระราชบัญญัตินี้จดทะเบียนให้พิจารณา
โดยคำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณี
ของประเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การพลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภค
ขนาดของกิจการ และการจ้างแรงงาน มาประกอบด้วย

เมื่อนายทะเบียนได้รับแบบการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์และหลักฐาน
ตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ แล้ว หากนายทะเบียนเห็นควรอนุญาตให้รับจดทะเบียน
ให้ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้แก่ผู้จดทะเบียนโดยไม่ชักช้าเว้นแต่ผู้จดทะเบียน
ยังดำเนินการไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ให้นายทะเบียนแนะนำ
ให้ผู้จดทะเบียนดำเนินการให้ถูกต้องและครบถ้วนทุกเรื่องในคราวเดียวกันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับแบบการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์เมื่อได้ดำเนินการถูกต้องและครบถ้วนแล้ว
ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนพร้อมออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้แก่ผู้จดทะเบียนโดยพลัน

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าไม่ควรอนุญาต หรือผู้จดทะเบียนไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง
หรือครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์
และให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่
วันครบกำหนดเวลาให้ดำเนินการ

มาตรา ๒๓ หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนของแฟรนไชส์ซอร์ในคราวแรกให้มีอายุห้าปี
นับแต่วันที่ยื่น

แฟรนไชส์ซอร์ที่ประสงค์จะต่ออายุหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้ยื่นคำขอ
ก่อนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนสิ้นอายุ

เมื่อได้ยื่นคำขอตามวรรคสองแล้ว ให้แฟรนไชส์ซอร์ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่า
นายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน

หลักเกณฑ์และวิธีการขอต่ออายุหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้บุคคลใดที่ไม่ได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์
กระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ชื่อหรือคำที่เป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศซึ่งมีความหมายหรือทำให้เข้าใจได้ว่า
ผู้นั้นประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ในการประกอบธุรกิจหรือในดวงตราป้ายชื่อ หนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง จดหมาย
ใบแจ้งความหรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจ เว้นแต่เป็นการใช้เพื่อขอจดทะเบียนตามมาตรา ๑๙

(๒) โฆษณาหรือชักชวนผู้อื่นให้เข้าร่วมทำธุรกิจโดยแอบอ้างว่าเป็นการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้แฟรนไชส์ซอร์หรือตัวแทนทำการชักชวนหรือโฆษณา ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือเกินความจริงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ในการชักชวนหรือโฆษณาให้ผู้อื่นเข้าร่วมทำธุรกิจ

แฟรนไชส์ซอร์หรือตัวแทนมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลและรายละเอียดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้แฟรนไชส์ซอร์หรือตัวแทน เรียกเงินมัดจำ ค่าตอบแทนหรือเงินใดๆ จากผู้รับสิทธิในการประกอบธุรกิจหรือบุคคลใดๆ ก่อนที่จะมีการทำสัญญาตามมาตรา ๒๗ เว้นแต่จะเป็นการเรียกค่าใช้จ่ายที่จำเป็นตามที่ได้จดทะเบียนไว้

มาตรา ๒๗ สัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ระหว่างแฟรนไชส์ซอร์และแฟรนไชส์ซี จะต้องทำเป็นหนังสือ และมีการระบุในเรื่องและรายละเอียดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดซึ่งอย่างน้อยต้องมีเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) วันที่ทำสัญญาและวันที่สัญญามีผลใช้บังคับ
- (๒) สิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบของแฟรนไชส์ซอร์ที่มีต่อแฟรนไชส์ซีรวมถึงหน้าที่ในการจัดฝึกอบรมและจัดให้มีคู่มือการปฏิบัติงานที่มีความชัดเจน ถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรา ๓๒ ด้วย
- (๓) สิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบของแฟรนไชส์ซีที่มีต่อแฟรนไชส์ซอร์ผู้ให้สิทธิในการประกอบธุรกิจ
- (๔) ระยะเวลาและเขตพื้นที่ที่พรมกับแผนที่โดยสังเขป (ในกรณีแฟรนไชส์ซีมีการกำหนดระยะเวลาหรือเขตพื้นที่)
- (๕) เงินมัดจำ ค่าตอบแทนหรือเงินใดๆ ที่แฟรนไชส์ซีต้องจ่ายให้แก่แฟรนไชส์ซอร์
- (๖) การต่อสัญญา การเลิกสัญญา การโอนสิทธิและการจ่ายเงินค่าใช้จ่ายเงินมัดจำ ค่าตอบแทน หรือเงินใดๆ เมื่อเลิกสัญญากรณีแฟรนไชส์ซอร์เป็นฝ่ายผิดสัญญา

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่มีบทบัญญัติของกฎหมายอื่นกำหนดเรื่องการให้ผู้อื่นใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาต้องมีการจดทะเบียนไว้ แฟรนไชส์ซอร์มีหน้าที่ที่จะต้องจดทะเบียนการให้สิทธิดังกล่าวให้ถูกต้องตามที่กำหนดในกฎหมายนั้นด้วย

มาตรา ๒๙ เมื่อแฟรนไชส์ซีตกลงทำสัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์กับแฟรนไชส์ซอร์แล้ว แฟรนไชส์ซอร์หรือตัวแทนมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ

ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดแก่แฟรนไชส์ซีภายในหกสิบวันนับแต่วันทำสัญญา หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วแฟรนไชส์ซอร์ไม่ดำเนินการแฟรนไชส์ซีมีสิทธิบอกเลิกสัญญาและแฟรนไชส์ซอร์จะต้องคืนเงินค่าใช้จ่าย เงินมัดจำค่าตอบแทนและเงินใดๆ ที่รับไว้ทั้งหมดแก่แฟรนไชส์ซี ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิแฟรนไชส์ซีที่จะเรียกร้องค่าเสียหายกับแฟรนไชส์ซอร์

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้แฟรนไชส์ซอร์บังคับให้แฟรนไชส์ซีต้องซื้อเช่าหรือเช่าซื้ออุปกรณ์สินค้าหรือบริการใดๆ จากแฟรนไชส์ซอร์ หรือแฟรนไชส์ซอร์กำหนดโดยไม่เป็นธรรม เว้นแต่เป็นอุปกรณ์ สินค้าหรือ

บริการที่จำเป็นเพื่อให้การประกอบธุรกิจของแฟรนไชส์ซีเป็นไปตามลักษณะ รูปแบบมาตรฐานและคุณภาพตามที่แฟรนไชส์ซอร์กำหนด

มาตรา ๓๑ ในระหว่างอายุสัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ หากแฟรนไชส์ซอร์โอนกิจการ หรือโอนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาให้บุคคลอื่น ผู้รับโอนกิจการหรือสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาต้องผูกพันตามสัญญาที่ผู้โอนได้ทำไว้กับแฟรนไชส์ซีด้วย

ผู้รับโอนกิจการหรือสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาตามวรรคหนึ่งจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในมาตรา ๑๙ และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐ หรือได้จดทะเบียนสัญญาถูกต้องตามมาตรา ๒๑ แล้วแต่กรณีโดยแฟรนไชส์ซอร์จะต้องแจ้งการโอนกิจการต่อนายทะเบียนไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันที่มีการทำสัญญาโอนกิจการ และผู้รับโอนจะต้องแจ้งการรับโอนกิจการดังกล่าวต่อนายทะเบียนภายในกำหนดเจ็ดวันหลังวันที่มีการทำสัญญาโอนกิจการ ทั้งนี้ แฟรนไชส์ซอร์จะต้องแจ้งให้แฟรนไชส์ซีทราบอย่างน้อยหกสิบวันก่อนวันที่มีการทำสัญญาโอนกิจการหรือโอนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาด้วย

แฟรนไชส์ซีมีสิทธิเลือกที่จะผูกพันหรือบอกเลิกสัญญากับผู้รับโอนกิจการดังกล่าวก็ได้ โดยแจ้งให้แฟรนไชส์ซอร์ทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามวรรคสอง ทั้งนี้หากแฟรนไชส์ซีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาไม่ให้ถือเป็นการผิดสัญญาพร้อมทั้งแฟรนไชส์ซีมีสิทธิที่จะได้รับค่าตอบแทนหรือเงินใดๆ ที่แฟรนไชส์ซีได้จ่ายให้แก่แฟรนไชส์ซอร์คืนตามสัดส่วนโดยคำนวณจากระยะเวลาที่คงเหลืออยู่ที่แฟรนไชส์ซีจะต้องผูกพันตามสัญญาที่ได้มีการบอกเลิก

การโอนหุ้นเป็นจำนวนมากกว่ากึ่งหนึ่งของหุ้นในนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้สิทธิในการประกอบธุรกิจให้แก่บุคคลหนึ่ง ผู้ให้สิทธิในการประกอบธุรกิจจะต้องแจ้งให้แฟรนไชส์ซอร์ทราบ และให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ สิทธิในการประกอบธุรกิจต้องดำเนินการจัดให้มีการฝึกอบรมการปฏิบัติงาน และการประกอบธุรกิจให้แก่แฟรนไชส์ซอร์ควบคู่ไปกับการจัดให้มีคู่มือการปฏิบัติงานที่มีความชัดเจนถูกต้องและครบถ้วน เพื่อให้แฟรนไชส์ซอร์สามารถปฏิบัติตามที่แฟรนไชส์ซอร์กำหนดได้

คู่มือการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่งต้องระบุเรื่องและรายละเอียดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

คู่มือการปฏิบัติงานต้องจัดทำเป็นภาษาไทย และนายทะเบียนอาจประกาศกำหนดให้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานในรูปแบบอื่นนอกจากจัดทำเป็นหนังสือก็ได้

มาตรา ๓๓ แฟรนไชส์ซอร์ต้องไม่ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ ประเภทเดียวกันโดยใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน ซึ่งทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดไม่ว่าโดยตนเองหรือผ่านบริษัทในเครือของตนเอง อันเป็นการค้าแข่งกับแฟรนไชส์ซีที่เป็นคู่สัญญาของตนภายในเขตพื้นที่ที่มีระยะห่างตามที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือกระทำการใดๆ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือมีผลกระทบต่อธุรกิจแฟรนไชส์ของแฟรนไชส์ซีตลอดอายุสัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่กิจการของแฟรนไชส์ซอร์ที่ได้ดำเนินการมาก่อนการจดทะเบียนตามมาตรา ๑๙ (๓)

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้แฟรนไชส์ซีและตัวแทนเปิดเผยข้อมูลใดๆ เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ที่แฟรนไชส์ซอร์ได้รับห้ามนำไปเปิดเผยไว้ในสัญญา

มาตรา ๓๕ แฟรนไชส์ซอร์ที่ได้จดทะเบียนแล้ว มีหน้าที่ต้องส่งรายงานผลการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ประจำปีตามแบบและรายละเอียดพร้อมด้วยหลักฐานที่นายทะเบียนประกาศกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นปี

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งให้คำนวณตามปีปฏิทิน

มาตรา ๓๖ กรณีปรากฏแก่นายทะเบียนในภายหลังว่าแฟรนไชส์ซอร์รายใดซึ่งได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ตามพระราชบัญญัตินี้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม หรือไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนหรือตามที่กฎหมายนี้กำหนด หรือไม่ปฏิบัติตามที่ตามมาตรา ๒๓ หรือมีการดำเนินการในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่แฟรนไชส์ซีหรือประชาชน เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาและมีคำสั่งไม่ต่ออายุหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนตามมาตรา ๒๓ หรือมีคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว ให้แจ้งคำสั่งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่ต่ออายุหรือเพิกถอนการจดทะเบียนให้ผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ที่ไม่ได้รับการต่ออายุหรือถูกเพิกถอนทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่ง

เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งไม่ต่ออายุตามมาตรา ๒๓ หรือเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ของแฟรนไชส์ซอร์รายใด ให้แฟรนไชส์ซีซึ่งได้ทำสัญญากับแฟรนไชส์ซอร์รายนั้นมีสิทธิที่จะให้แฟรนไชส์ซอร์ผูกพันตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับแฟรนไชส์ซีต่อไปหรือบอกเลิกสัญญาก็ได้

ทั้งนี้หากแฟรนไชส์ซีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาไม่ให้ถือเป็นการผิดสัญญา พร้อมทั้งแฟรนไชส์ซีมีสิทธิที่จะได้รับค่าตอบแทนหรือเงินใดๆ ที่แฟรนไชส์ซีได้จ่ายให้แก่แฟรนไชส์ซอร์คืนตามสัดส่วนโดยคำนวณจากระยะเวลาที่คงเหลืออยู่ที่แฟรนไชส์ซีจะต้องผูกพันตามสัญญาที่ได้มีการบอกเลิก

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ซึ่งถูกเพิกถอนการจดทะเบียนทำการชักชวนโฆษณา หรือประกอบธุรกิจแฟรนไชส์กับรายใหม่ต่อไปอีกนับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียน

มาตรา ๓๘ เพื่อพิทักษ์ประโยชน์ของประชาชน หรือเพื่อคุ้มครองผู้ประสงค์จะประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ นายทะเบียนมีอำนาจเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับชื่อของผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียน และข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดและการลงโทษบุคคลใดๆ ที่กระทำความผิดและถูกลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ เพื่อพิทักษ์ประโยชน์ของผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ และเพื่อคุ้มครองผู้มีส่วนได้เสียแฟรนไชส์ซอร์ที่ประสงค์จะเลิกประกอบกิจการ หรือหยุดประกอบกิจการเป็นการชั่วคราว ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๔
การอุทธรณ์

มาตรา ๔๐ ในกรณีนายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนตามมาตรา ๒๒ คำสั่งไม่รับเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนตามมาตรา ๑๙ วรรคสองคำสั่งไม่ต่ออายุหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนตามมาตรา ๒๓ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ หรือคำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๓๙ ให้ผู้ยื่นคำขอหรือผู้ประกอบการไซส์แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งไม่รับจดทะเบียนหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต หนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอน หรือคำสั่งเกี่ยวกับการขออนุญาตเลิกประกอบธุรกิจของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้ประกอบธุรกิจไซส์ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทและปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติ

มาตรา ๔๒ ผู้ประกอบธุรกิจไซส์ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามหรือเรียกตรวจสอบ หรือไม่ให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ โดยไม่มีเหตุอันสมควรต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการหรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเมื่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสอบถามหรือเรียกให้ส่งตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับและปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๔ ได้กระทำโดยทุจริต เพื่อหลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ผู้ให้สิทธิในการประกอบธุรกิจหรือตัวแทนใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนหนึ่งเท่า แต่ไม่เกินสองเท่าของจำนวนเงินดังกล่าว

มาตรา ๔๙ ผู้รับสิทธิในการประกอบธุรกิจหรือตัวแทนใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืน

มาตรา ๕๑ ผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของบุคคลใดหรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย

มาตรา ๕๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในเวลาที่กำหนดให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๔ ผู้ซึ่งประกอบธุรกิจแฟรนไชส์อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไป ให้แจ้งการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ต่อนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่นายทะเบียนกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ พ.ศ. ....

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ปัจจุบัน ธุรกิจแฟรนไชส์เติบโตอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลทางสถิติในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ พบว่า ในประเทศไทยมีผู้ประกอบการธุรกิจแฟรนไชส์ทั้งของชาวไทยและชาวต่างชาติรวมทั้งสิ้น ๔๗๗ รายมีสาขาธุรกิจรวม ๔๒,๖๘๑ สาขา โดยมีมูลค่าตลาดสูงถึง ๑๘๔,๑๒๐ ล้านบาท และประเมินการขยายตัวร้อยละ ๒๐ - ๓๐ ต่อปี

ในต่างประเทศ พบว่าประเทศที่พัฒนาแล้วกว่า ๔๐ ประเทศทั่วโลก เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และประเทศในภูมิภาคเอเชีย อาทิ เกาหลีใต้ มาเลเซีย เวียดนาม อินโดนีเซีย เป็นต้น มีการตรากฎหมายแฟรนไชส์เพื่อควบคุมการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ภายในประเทศของตน

สำหรับประเทศไทยนั้น ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ใช้เป็นการเฉพาะ หากพิจารณาจากการที่แฟรนไชส์ซอร์มีอำนาจต่อรองสูงกว่าแฟรนไชส์ซีประกอบกับแฟรนไชส์ซอร์เป็นฝ่ายที่เป็นผู้ร่างสัญญาและข้อกำหนดต่างๆ ในสัญญาพบว่าบทกฎหมายในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์มีเป็นจำนวนมาก อาทิ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนั้นๆเป็นการเฉพาะ แต่ยังไม่เพียงพอที่จะใช้บังคับเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ และยังไม่ครอบคลุมในหลายกรณี เช่น การกำกับดูแลผู้ประกอบการจากต่างประเทศที่มีได้มีภูมิลำเนาในประเทศซึ่งให้แฟรนไชส์แก่ผู้ประกอบการในประเทศไทย การควบคุมรูปแบบของสัญญาแฟรนไชส์ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ รวมถึงการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจแต่ละฝ่าย นอกจากนี้ยังขาดหน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมและลงโทษต่อการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมในธุรกิจแฟรนไชส์อีกด้วย

ดังนั้น เพื่อจัดระเบียบการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ในประเทศไทย รวมทั้งเพื่อพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการประกอบธุรกิจประเภทนี้ อีกทั้งเพื่อสร้างความเป็นธรรมแก่แฟรนไชส์ซอร์และแฟรนไชส์ซี รวมทั้งทำให้ธุรกิจแฟรนไชส์เติบโตอย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับการเปิดตลาดสู่ประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน และตลาดสากล

๒. สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

การร่างกฎหมายการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ได้นำร่างพระราชบัญญัติที่มีอยู่เดิมของกระทรวงพาณิชย์มาใช้เป็นต้นร่างในการศึกษาและทำการปรับเนื้อหาและถ้อยคำต่างๆ โดยวิธีการศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายแฟรนไชส์ในต่างประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ มาเลเซีย เวียดนาม และอินโดนีเซีย สำหรับมาตรการการกำกับดูแลธุรกิจแฟรนไชส์ในด้านต่างๆ รวมทั้งเทียบเคียงกฎหมายภายใน

เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในเรื่องหาส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกัน เพื่อเกิดความสอดคล้องสามารถสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่มีการปรับเนื้อหา ดังนี้

๒.๑ นิยามศัพท์กำหนดนิยามศัพท์ในภาษาไทย ดังนี้

- "แฟรนไชส์" เป็น "การอนุญาตให้ใช้สิทธิทางการค้าในสินค้าและบริการ"
- "แฟรนไชส์ซอร์" เป็น "ผู้ให้สิทธิในการประกอบธุรกิจ"
- "แฟรนไชส์ซี" เป็น "ผู้รับสิทธิในการประกอบธุรกิจ"

๒.๒ หลักการจดทะเบียน (มาตรา ๑๘ และ มาตรา ๒๑)

- ผู้ให้สิทธิฯ ในประเทศไทย : กำหนดให้มีการจดทะเบียนขอใบอนุญาต
- ผู้ให้สิทธิฯ ที่อยู่ต่างประเทศ : กำหนดให้ต้องจดทะเบียนสัญญาที่มีการให้สิทธิในการประกอบธุรกิจในประเทศไทย มิฉะนั้นจะไม่สามารถฟ้องบังคับในประเทศไทยได้

๒.๓ จัดตั้งคณะกรรมการผู้ใช้อำนาจตามกฎหมาย (มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๑๐)

- ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน และมีคณะกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งรวม ๑๒ คน
- ทำหน้าที่ กำหนดนโยบาย ออกประกาศ หรือระเบียบตามที่กฎหมายนี้กำหนด รวมทั้งพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียน และพิจารณาให้ดำเนินคดีต่อการกระทำที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรมแทนผู้รับสิทธิฯ
- มีวาระดำรงตำแหน่งครั้งละ ๔ ปี

๒.๔ กำหนดรายการจดทะเบียนและต้นแบบของสัญญา (มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๗)

- รายการจดทะเบียน : จะต้องประกอบด้วย ชื่อและประเภทธุรกิจของผู้ให้สิทธิฯ รวมทั้งที่ตั้ง ความเป็นเจ้าของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา คู่มือปฏิบัติงาน ข้อมูลที่ใช้โฆษณาชักชวนประกอบธุรกิจ และต้นแบบของสัญญา เป็นต้น
- ต้นแบบของสัญญา : ต้องระบุ วันที่ สิทธิหน้าที่ของคู่สัญญา ระยะเวลาผูกพันและเขตพื้นที่ประกอบธุรกิจ รวมทั้งค่าตอบแทน หรือเงินใดๆ ที่ผู้รับสิทธิฯต้องชำระ และเงื่อนไขการต่อเลิก หรือโอนสัญญา เป็นต้น

๒.๕ กำหนดอำนาจนายทะเบียน (อธิบดีกรมพัฒนา) (มาตรา ๒๒ และมาตรา ๓๖)

- สามารถใช้ดุลพินิจพิจารณารับจดทะเบียน โดยพิจารณาถึงผลดีผลเสียต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม
- สามารถเพิกถอนทะเบียนได้ หากมีการทำผิดกฎหมายหรือสัญญา

๒.๖ กำหนดสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ให้สิทธิฯ และผู้รับสิทธิฯ (มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๒ ถึง มาตรา ๓๕)

- ผู้ให้สิทธิฯ : มีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจให้แก่ผู้รับสิทธิฯ (มาตรา ๒๙) หน้าที่จัดฝึกอบรมและคู่มือปฏิบัติงาน(มาตรา ๓๒) หน้าที่ส่งรายงานประกอบธุรกิจประจำปี

ต่อนายทะเบียน (มาตรา ๓๕) รวมทั้งห้ามบังคับให้ผู้รับสิทธิฯซื้ออุปกรณ์หรือสินค้าโดยไม่เป็นธรรม (มาตรา ๓๐) และห้ามค้าแข่งกับผู้รับสิทธิฯภายในพื้นที่ตามที่กำหนดในสัญญา(มาตรา ๓๓) เป็นต้น

- ผู้รับสิทธิฯ : ต้องไม่เปิดเผยข้อมูลความลับทางการค้าของผู้ให้สิทธิที่ระบุไว้ตามสัญญา (มาตรา ๓๔) รวมทั้งให้สิทธิผู้รับสิทธิเลือกที่จะให้สัญญามีผลใช้บังคับต่อไป หรือเลิกสัญญาก็ได้หากผู้ให้สิทธิฯ โอนกิจการ หรือสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาให้ผู้อื่น (มาตรา ๓๑) รวมถึงกรณีผู้ให้สิทธิฯถูกเพิกถอนหรือไม่ได้รับการต่อใบอนุญาตด้วย (มาตรา ๓๖) เป็นต้น

๒.๗) บทกำหนดโทษระวางโทษเป็น ๓ กลุ่มหลัก ได้แก่

- โทษปรับสถานเดียว : กรณีผู้ให้สิทธิไม่ส่งรายงานประจำปี หรือไม่ใช่ต้นแบบสัญญา หรือไม่จัดเตรียมคู่มือให้ผู้รับสิทธิฯ เป็นต้น

- โทษจำคุกและปรับสถานเบา (จำคุก ๑ เดือน ปรับ ๑ หมื่น) : กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการฯ เป็นต้น

- โทษจำคุกและปรับสถานหนัก(จำคุก ๑ -๓ ปี ปรับ ๑-๓ แสน) : กรณีโฆษณาหรือชักชวนโดยแอบอ้างว่าเป็นผู้ให้สิทธิฯ หรือกรณีผู้ให้สิทธิฯโฆษณาหรือชักชวนด้วยข้อความเท็จหรือเกินจริง เป็นต้น